

Stop pożarom traw

Przełom zimy i wiosny to okres, w którym wyraźnie wzrasta liczba pożarów traw na łąkach i nieużytkach rolnych.

Taka sytuacja związana jest m.in. z wypalaniem suchych traw i pozostałości roślinnych. Obszary zeszłorocznej wysuszonej roślinności są doskonałym materiałem palnym, co w połączeniu z nieodpowiedzialnością ludzi skutkuje gwałtownym wzrostem pożarów.

Za większość pożarów traw odpowiedzialny jest człowiek.

W roku 2018 na terenie powiatu limanowskiego odnotowano ogółem 2011 interwencji, z których **45** stanowiły pożary traw.

Niestety, wśród wielu ludzi nadal panuje mylne przekonanie, że wypalanie suchej trawy użyźni w naturalny sposób glebę. Skutek tych działań jest zupełnie odwrotny, w trakcie niewielkiego pożaru do atmosfery emitowanych jest wiele szkodliwych dla człowieka związków, ponadto na skutek oddziaływania ognia i wysokiej temperatury giną wszelkie mikroorganizmy odgrywające bardzo ważną rolę w ekosystemie.

W rozprzestrzenianiu ognia podczas pożaru traw, bardzo duży wpływ ma wiatr. W przypadku dużej jego prędkości i gwałtownej zmiany kierunku, pożary bardzo często wymykają się spod kontroli i przenoszą się na pobliskie lasy i zabudowania. Niejednokrotnie w takich pożarach ludzie tracą dobytek całego życia. W trakcie pożaru obrażenia a nawet śmierć mogą ponieść zarówno ludzie jak i zwierzęta.

Nadmieniamy, iż pożary nieużytków angażują znaczną liczbę sił straży pożarnych. Strażacy zaangażowani w akcję gaszenia pożarów traw, łąk i nieużytków, w tym samym czasie mogą być **potrzebni do ratowania życia** i mienia ludzkiego w innym miejscu. Może się zdarzyć, że przez lekkomyślność ludzi nie dojadą z pomocą na czas tam, gdzie będą naprawdę potrzebni.

Wypalanie traw jest prawnie zabronione, informacje na ten temat znajdują się w następujących aktach prawnych:

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. 2018 r. poz. 1614):

- art. 124: „Zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów”.
- art. 131: „Kto wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwary – podlega karze aresztu albo grzywny”.

Ustawa z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2129):

- art. 30 ust. 3: „w lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 metrów od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności: rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego, korzystania z otwartego płomienia, wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych”.